718/05

Den 3. marts 2005 blev i sag nr. 64.092:

xxxxxxx xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxx xx xxxxxxxx
xxxxxx xxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har retshjælpsforsikring i Codan Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til et påtænkt sagsanlæg mod Det Sociale Nævn.

Selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning under henvisning til, at omkostningerne til en retssag ikke vil være afholdt med rimelig grund.

Den underliggende tvist, til hvilken der ønskes retshjælpsdækning, angår spørgsmålet om, hvorvidt klagerens erhvervsevne er så nedsat, så hun skal have tilkendt mellemste eller højeste førtidspension. Den 4/6 2003 blev klageren med virkning fra 1/4 2003 tilkendt almindelig forhøjet førtidspension af sin kommune. Denne afgørelse blev stadfæstet af Det Kommunale Pensionsnævn og den 17/12 2003 af Det Sociale Nævn. Afgørelsen fra Det Sociale Nævn blev den 6/1 2004 påklaget til Den Sociale Ankestyrelse, som ved skrivelse af 18/2 2004 afviste at behandle sagen under henvisning til, at den ikke havde principiel eller generel interesse.

Klagerens advokat udtog herefter stævning mod Det Sociale Nævn med henblik på at få afgørelsen omgjort ved domstolene og anmodede i den forbindelse selskabet om for-

håndstilsagn om retshjælpsdækning. Til støtte herfor anførte advokaten, at de trufne afgørelser hvilede på et spinkelt grundlag, idet der var tale om gamle oplysninger om klageren, samt at afgørelserne fra kommunen og Det Sociale Nævn led af alvorlige forvaltningsretlige mangler, idet der var sket en bagatelagtig fortolkning af de lægelige oplysninger med henblik på at begrunde et allerede besluttet afslag. Der var desuden ikke udøvet et sagligt forvaltningsretligt skøn på baggrund af samtlige oplysninger i sagen.

Klagerens advokat har i skrivelse af 23/6 2004 redegjort for vurderingen af, hvorfor selskabet skal meddele forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til sagen. Således anfører advokaten bl.a.:

> "Søgsmålet er nødvendigt, idet Kommunen ikke har lagt vægt på den revalidering- og pensionsafklaring, der blev lavet af Københavns Amt.
>
> Denne er bestilt af Kommunen, således at den kan indgå i et sagligt skøn. Problemet er, at Kommunen vælger ikke at gøre dette, og dermed ikke ligger vægt på den vigtige konklusion rapporten giver, nemlig at min klient ikke kan returnere til arbejdsmarkedet.
>
> Jeg kan tilføje, at man jo netop valgte ikke at forsøge en arbejdsprøvning, idet min klient ikke kunne returnere til arbejdsmarkedet, og af samme årsag har man også afvist enhver snak om flexjob.
>
> Jeg mener således ikke, at der er nogen tvivl om at min klients erhvervsevne stort set er ikke eksisterende, og at dette er belyst i sagens akter. Eneste måde at få dette gennemført på nuværende tidspunkt er ved et søgsmål."

Klagerens advokat har desuden anført over for nævnet, at selskabet - efter hans opfattelse - ikke er berettiget til at gøre tilsagnet om retshjælpsdækning betinget af sagens udfald.

Selskabet har i skrivelse af 8/7 2004 til nævnet fastholdt afslaget på retshjælpsdækning således:

"Vi har afvist anmodningen om et forhåndstilsagn om retshjælpsdækning, idet vi lægger vægt på, at advokaten ikke har godtgjort, at han mod afgørelsen fra G. kommune, som er gjort til genstand for remonstration, og som efterfølgende er stadfæstet af Det Kommunale Pensionsnævn og Det Sociale Nævn, har godtgjort, at forsikringstager er berettiget til en højere pension, og at myndighederne skøn kan tilsidesættes.

Vi finder videre, at forsikringstagers forhold er belyst i sagens bilag, der alle er indgået i sagsbehandlingen i Det Sociale Nævn, herunder bl.a. førtidspensionsskema A, læge- og psykologudtalelse fra Erhvervscenter E., udtalelse fra Læge P.F. og Psykiatrisk speciallægeerklæring ved J.K.C., ligesom der har medvirket rådgivende speciallæger indenfor specialerne ortopædisk kirurgi, neurologi og psykiatri i Det Sociale Nævns sagsbehandling.

Vi skal henvise til U2000.645H, hvorefter Højesteret finder, at det 'ved prøvelsen (må) tages i betragtning, at revaliderings- og pensionsnævnene, nu de sociale nævn, og Den Sociale Ankestyrelse gennem behandlingen af et stort antal sager har en særlig erfaring i disse bevisvurderinger og bistås af fast tilknyttede lægekonsulenter. Der må derfor foreligge et sikkert grundlag, for at domstolene kan tilsidesætte en administrativ afgørelse om førtidspension'.

Vi henviser herefter til U2002.91H, U2002.1507H, U2003.1454Ø og U2003. 101 IH, og bemærker, at G. kommune, der revurderede afgørelsen i forbindelse med anken, har fastholdt sin afgørelse, som efterfølgende er stadfæstet af Det Kommunale Pensionsnævn og Det Sociale Nævn.

…

Vi skal herefter fastholde, at vi med rette har afvist at give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning, idet vi for god ordens skyld bemærker, at vi har meddelt advokaten, at såfremt forsikringstager gennemfører sagen og far en gunstigere pension, er vi indstillet på at revurdere vores stillingtagen."

Af Revaliderings- og pensionsafklaringen af 10/12 2002, som er udarbejdet af Københavns Amt, fremgår bl.a.:

"**Konklusion:**

K.B.I. [klageren] er en 54 årig gift kvinde.

…

Somatisk fremtræder K.B.I. med følger efter kompliceret ankelbrud på venstre side fra 1999. Bruddet blev osteosynteret, materialet er nu fjernet. Der er nu arthrose i anklen, anklen har ved objektiv undersøgelse nedsat bevægelighed, den er hævet og gør ondt.

Klagerne står i relation til de objektive fund.

K.B.I. har endvidere en nedsat hørelse med tinnitus og med et støjmoment. Hun kan slet ikke opholde sig i støjfyldte lokaler, har tydelig svært ved at høre. Har haft høreapparat, men har haft svært ved at bruge dem.

Hun kan ikke klare nogen former for gående/stående arbejde.

Hun kan ikke arbejde i støjfyldte lokaler, og hun har som anført også svært ved at høre. Hun har også svært ved at sidde, da benet hæver og giver smerter, og hun har behov for at sidde med benet oppe, hvilket er uforeneligt med at være på en arbejdsplads.

Ved psykologsamtale den 6.11.2002 vurderes følgende:
K.B.I. har i 1992 og 1999 været udsat for to voldsomme ulykker, der har påvirket hende psykisk. Endvidere har K.B.I. tendens til aldersbetinget depression og er i antidepressiv behandling,

Når K.B.I. går hjemme, er hun ang. i stand til at håndtere hendes fysiske og psykiske sårbarhed.

Erhvervsmæssigt ønsker K.B.I. pension, men er ikke afvisende overfor en arbejdsprøvning.

Grundet K.B.I.'s fysiske handicaps stilles der store krav til et eventuelt arbejde. Vurdering af K.B.I.'s arbejdsevne må således bero på en lægelig vurdering sammenstillet med de betingelser, der er på arbejdsmarkedet.

K.B.I. psykiske tilstand udgør yderligere en begrænsning, men ses ved psykologsamtalen Ikke i en grad der er direkte arbejdshæmmende, men muligvis arbejdsnedsættende.

Teamet finder på det foreliggende ikke, at K.B.I. kan genplaceres på arbejdsmarkedet. Hun er relevant behandlet, der er ingen yderligere behandlingsmuligheder, tilstanden er stationær. Der findes ingen revalideringsmuligheder.

Teamet anbefaler, at kommunen undersøger mulighederne for pension."

I skrivelse af 6/7 2003 ankede klageren kommunens afgørelse af 4/6 2003, hvoraf det fremgik, at hendes erhvervsevne af helbredsmæssige årsager skønnedes nedsat med mindst halvdelen. I vedlagt skrivelse anførte klageren bl.a.:

"I den indstilling der er lavet fra Espelunden, baseret på de konkrete undersøgelser, konstateres det bl.a. at der ikke er arrangeret arbejdsprøvning, da man anså det for omsonst.

…

Og på samme måde har man ikke, hverken fra Espelunden eller Kommunens sagsbehandlers side, forsøgt at finde erhvervsmuligheder via flexjob – trods min erklærede positive medvirken til begge dele.

…

F.s.v. angår v. ben er det ikke kun ankelen, der er beskadiget. Den var reelt kunst, da min fod ved uheldet blev drejet 180 grader og pegede bagud. Samtidig brækkede v. underben så der indsattes en lang stålskinne, der skulle skrues fast 7 steder for at holde sammen på det.

Det i forvejen skamferede ben blev yderligere skamferet, da man skulle fjerne 'stålet', idet selve operationen ikke var vellykket. Da jeg samtidig på hospitalet blev smittet med staflykokker vanskeliggjordes en sammenvoksning af såret, så jeg i dag har et meget grimt ben, udover alt det andet.

Grundet det lange 'forløb med inaktivitet af benet degenererede den naturlige trædepude under hælen (kan ikke gendannes), så jeg redt træder på selve knoglen, når jeg støtter på benet. Dette giver skæv gang og skæv ryg med smerter til følge. Det er nødvendigt at tage stærk smertestillende medicin hver dag.

I forhold til mit hidtidige virke, må det anses for udelukket at jeg kan få beskæftigelse, da jeg ikke blot har 'hørenedsættelse'; men i dag er reelt døv på det højre øre og har kraftig tinnitus på begge. Jeg kan kun med stort besvær høre hvad der bliver sagt i en telefon, og kun hvis jeg er i et lokale, hvor der i øvrigt ikke er forstyrrende lyde. Det kræver stor koncentration, da jeg samtidig har den konstante, voldsomme hyletone i begge ører.
Disse gener medfører daglig og voldsom svimmelhed. Det er oplyst i sagen at jeg ikke har mulighed for at følge/deltage i samtaler med flere på samme tid, samt at det ikke må ske i samtalefyldte/støjfyldte miljøer. Hvor er der dét job, hvor jeg sidder alene for mig selv?
Dette fremgår ligeledes af det medfølgende lægelige materiale, hvor det også anføres at jeg af denne grund næppe kan vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Når jeg i realiteten hverken kan høre, sidde, gå eller stå andet end kortvarigt, og ofte må holde sengen grundet svimmelhed, kraftige smerter i & voldsom hævelse af benet, hvor er det så De ser disse muligheder for op til næsten 50 % beskæftigelse?"

Af afslaget fra Det Sociale Nævn på tilkendelse af mellemste eller højeste førtidspension fra den 17/12 2003 fremgår det, at afgørelsen er truffet på baggrund af sagens akter, særligt statusattest af 14/1 2001 fra klinik for fysioterapi, statusattester af 16/1 og 9/2 2001 fra speciallæge i ortopædkirurgi, udtalelse af 8/6 2001 fra overlæge på øre-næse-hals-afdeling på K. Amtssygehus og erklæring af 31/7 2002 fra speciallæge i psykiatri. Af begrundelsen for afgørelsen fremgår bl.a.:

"Nævnet har ved afgørelsen lagt til grund, at Deres klient som følge af en venstresidig ankelfraktur i 1999 fortsat har følgevirkninger i form af nedsat bevægelighed og hævelse i ankelen samt smertetriade. Lidelsen i venstre ankel indebærer et skånebehov over for benbelastende arbejde.

Herudover har Deres klient et middelsvært høretab på højre side, og et mindre på venstre side. Hun er især påvirket af tinnitus (øresusen), når hun er udsat for støj.

Ved undersøgelse hos speciallæge i psykiatri fremtræder Deres klient neutral af stemning, men selvusikker og med beskeden selvtillid. Hun har med moderat effekt været i behandling hos egen læge med en mindre dosis antidepressiv medicin for depressiv forstemning / depressioner. Ved undersøgelsen er hun i neutral fase. Der er ikke fundet tegn til intellektuel reduktion.

Speciallægen diagnosticerer en udifferentieret somatoform tilstand, men der er ikke tale om nogen sværere psykisk lidelse.

Ud fra en samlet vurdering finder nævnet, at Deres klient ikke af helbredsmæssige årsager er afskåret fra at påtage sig kontormæssigt arbejde på deltid i et ikke støjfyldt miljø.

Nævnet finder Deres klients helbredsforhold sufficient oplyst ved de allerede foreliggende lægelige aktstykker."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 2. Hvilke tvister er dækket af retshjælpsforsikringen?**

…

3. Selskabet skal – på det foreliggende grundlag – afgive udtalelse om, hvorvidt tvisten er dækket af forsikringen eller ikke. Selskabet har både ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed. Dækningstilsagn er begrænset til omkostninger, der står i et rimeligt forhold til sagens genstand.

…

§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?

1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder det efter sin gennemgang af sagen ikke tilstrækkelig sandsynliggjort, at klageren ved et søgsmål mod Det Sociale Nævn vil få bevilget en højere pension end sket.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

Underskrevet i formandens fravær

Henning Jønsson
direktør